

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

5. AARGANG

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

HÆFTE II

AARSABONNEMENT 3 KR.

UDGIVER: MARINEFORENINGEN
EKSPEDITION: FORENINGENS KONTOR
MØNTERGADE 22, MEZZANINEN, TELEFON: BYEN 3448
ANNONCEEKSPEDITION: DR. DAGMARS ALLÉ 22
VALBY — KØBENHAVN

ENKELTE NUMRE 25 ØRE

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

VED E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU OG AXEL IUEL

EGET HJEM FOR MARINEFORENINGEN?

I »Under Dannebrog« for Januar og Februar 1917 blev der skrevet om ovennævnte Spørgsmaal, men siden da har der ikke været en eneste, som har skrevet herom, skønt det dog er en Sag, som har stor Interesse for Marineforeningen — og derfor tillader jeg mig at fremsætte følgende:

Vi ved alle, at den største Vanskelighed er at skaffe den nødvendige Kapital, men kunde denne ikke skaffes paa samme Maade som f. Eks. i Brugsforeningerne omkring i Landet, idet hvert Medlem tegnede sig for en Aktie (rente-fri) paa 10 Kr. Naar Foreningen nu for Tiden har c. 3500 Medlemmer, saa er der straks en Byggefond paa 35,000 Kr., og det kunde jo tænkes, at der var Velyndere og Velhavere, som vilde tegne sig for flere Aktier, saa Summen kom højere op. Denne Udgift paa 10 Kr. for hvert Medlem vilde sikkert ikke belaste det enkelte personlige Budget saa meget, at det er uoverkommeligt, og Be-

løbet kunde eventuelt indbetales i 2 Gange. — Først naar Foreningen har sit eget Hjem, synes jeg, den kan begynde at gøre noget rigtigt for vore Marinere, og det skulde jo dog gerne være det, som laa os gamle Marinere særligt paa Hjærte. Navnlig vil jeg gerne opfordre Medlemmerne ude i Provinserne til at støtte Sagen, thi hvormange var der ikke mellem os, som hverken havde Familie eller Bekendte i Hovedstaden og derfor gik og kedede os, naar vi havde Landlov, selv om vi ikke vilde være ved det. — Kan vi først faa de 35,000 Kr. ind til en Byggefond, er jeg overbevist om, at Resten ogsaa kommer. — Til Slut vil jeg kun bede flere af Medlemmerne om at udtale sig om Sagen, saa Marinehjemmet rigtig snart kunde faa sin Byggefond.

Lad os faa en livlig Diskussion i Gang om det og frem for alt ikke tie Sagen ihjæl.

—/1905.

KØBENHAVN-KREDSSENS GENERALFORSAMLING

den 25. Februar 1918.

Ca. 80 Medlemmer havde givet Møde i Studenterforeningens store Sal, da Formanden bød Velkommen og foreslog Kontorchef *Burcharth* til Dirigent. Efter at denne havde takket for Valget og konstateret Generalforsamlingens lovlige Indvarsling gav han Ordet til Formanden, som dernæst aflagde Aarsberetningen:

Kredsens Medlemslister viste ved Slutningen af Aaret 1917 et Antal af ca. 1350 Medlemmer, medens der ved Udgangen af 1916 stod ca. 1500 Navne i Listerne.

Tilsyneladende er der saaledes en Tilbagegang, men i Virkeligheden skyldes denne Reduktion i Medlemstallet, at Bestyrelsen har ladet de Medlemmer, som i længere Tid ikke havde betalt Kontingent, udslette. Af egentlige Udmeldelser har Aaret bragt 65, medens Tilgangen har været 170.

I det effektive Medlemstal har der saaledes været betydelig Fremgang.

Den 20. Februar holdt Observator *Köhl* Foredrag om: »En Rejse i Verdensrummet«.

Den 30. April deltog Kredsen i Marineforeningens Stiftelsesfest, ved hvilken Lejlighed Hr. *Axel Thiess* holdt Foredrag om Karrikaturkunsten med særligt Henblik paa Krigskarrikaturerne.

Den 29. August var Foreningen indbudt til at aflægge Besøg ombord i »Peder Skram«. Til Trods for det ugunstige Vejr forløb Besøget paa den fornøjeligste Maade, og Deltagerne vil sent glemme den elskværdige og gæstfri Behandling, som blev os til Del lige fra

Eskadrechefen, Kommandør *Garde* og til Mandskabet, hvis udvalgte Roere stred ihærdigt for Erhvervelsen af de udsatte Præmier, deriblandt ogsaa for det af vor Forening udsatte Sølvbæger for stilfuld Roning.

Den 19. November afholdtes Sammenkomst i Studenterforeningen, ved hvilken Lejlighed Kapt. *Ewald* holdt Foredrag om Søkrigsbegivenhederne i Verdenskrigen.

Til Trods for Krigen er det lykkedes at holde en hel Del Sammenkomster, men Vanskelighederne paa Ernæringsomraadet har i stigende Grad gjort det svært at holde Priserne for Deltagelse i Fællesspisningerne indenfor rimelige Grænser, og dette har ikke kunnet ske uden betydelige Ofre fra Foreningens Side.

En særlig Omtale fortjener »Marineforeningens Skyttelaug«, som fik sin endelige Form ved et Møde Søndagen den 30. September.

Lauget har en særlig Bestyrelse bestaaende af: Fabrikant *Emil Johnsen*, Formand, Tegner *C. Lillie*, Næstformand og Kasserer, Ingeniør *P. Thonning*, Kontorchef *Bierring-Petersen*, Chauffør *H. Torp* og Afdelingschef *C. Winkel*.

Lauget har nu ca. 90 Medlemmer.

Efter at have udtalt sin Tilfredshed med Tilgangen af ny Medlemmer, ca. 100, i det forløbne Aar, sluttede han med at henvende en Tak til Ingeniør *Høffding* for den af denne udarbejdede Nodesamling til Sangbogen, og hertil gav Forsamlingen sin Tilslutning ved at rejse sig. Kassereren, Skolebestyrer *Teisen* aflagde det reviderede Regnskab, for hvilket enstemmigt gaves Decharge. Derefter kom Bestyrelsens Forslag om Optagelse af 2 nye Bestyrelsesmedlemmer til Behandling. D'Hrr. Fabrikant *Johnsen* og Afdelingschef

Winkel var proponerede og valgtes enstemmigt efter en kort Diskussion. Bestyrelsen genvalgtes enstemmigt, ligeledes genvalgtes den afgaaende Revisor, Bankfuldmægtig *Nath*, enstemmigt. Dernæst forelagdes Bestyrelsens Forslag til Valg af Lokalforeningens Sendemænd til Landsforeningens Generalforsamling i April. Efter nogen Meningsudveksling om Valgmaaden m. m. valgtes de foreslaaede Sendemænd og Suppleanter.

Man var hermed naaet gennem Dagsordenen og Formanden henvendte til Slut en Tak til Dirigenten, hvortil Forsamlingen sluttede sig.

Aftenens Foredragsholder, Direktør *Joh. Poul Sørensen*, besteg derpaa Talerstolen og talte, støttet til Tegningsmateriale og sine illustrerede Skitser paa den sorte Tavle fængslende og instruktivt, som den kyndige Mand han er paa dette Omraade, om den traadløse Telegrafi, de mærkelige elektriske Fænomener i Atmosfæren og i Vandet, som lidt efter lidt, og ikke mindst ved Experimenter i vor Marine, ledte til Marconis, Valdemar Poulsens, Hertz' og andres nu saa velkendte og selvfølgelige Systemer. Paa udmærket Maade forstod Ingeniør *Sørensen* et trække den populære Side af denne mystiske Telegrafi frem for Tilhørerne, saaledes at man stærkt interesseret fulgte med og forstod; et traadløst System som var udsprængt under Salens Lysekroner og 2 ambulante »Modtagere«, som cirkulerede blandt Tilhørerne og satte disse istand til at høre de svage Bølger, som udsendtes, vakte megen Interesse.

Efter Foredraget bragte Overretssagfører *Schoustrup* en Tak til Direktøren for den interessante Aften og gav ham, under Forsamlingens kraftigste Tilslutning, den ham med Rette tilkommende Ære for at have været en af de første her i Landet, som havde aabent Øje for og eksperimenterede med elektriske Bølger.

Efter Foredraget samledes man i den mindre Sal om Smørbrødsbordet og tilbragte et Par fornøjelige Timer.

M.

FRA GRENAA-KREDSSEN

Deltagerne i Børneballet.

(Se Referatet i forrige Nr.)

25-AARS JUBILÆUM FOR AARGANG 1893

Marinere af Aargang 1893, som maatte ønske at deltage i en Sammenkomst med deres Kammerater i Anledning af 25-Aars Jubilæet, bedes henvende sig til *Fiskehandler Oluf Larsen* Nyhavn, København.

INDTÆGTER

KØBENHAVN-KREDSSENS REGNSKAB FOR AARET 1917

UDGIFTER

	Kroner	Øre		Kroner	Øre
Kassebeholdning d. 1/1 17.....	64	58	Kontorlokale.....	400	00
Bankbeholdning d. 1/1 17.....	4 412	10	Porto.....	272	17
Kontingent.....	3 877	45	Tryksager.....	253	35
Gave.....	100	00	Kontorhjælp etc.....	211	08
Bankrente.....	283	92	Fanebærer etc.....	44	20
			Selskabelig Sammenkomst.....	972	45
			Diverse.....	120	04
			Inkassator.....	152	15
			2 Præmier.....	80	00
			Hovedforeningen Saldo f. 1/1 17.....	2 287	15
			Bankbeholdning d. 31/12 17.....	3 419	87
			Kassebeholdning d. 31/12 17.....	525	59
	8 738	05		8 738	05

AKTIVER

BALANCE DEN 1. JANUAR 1918

PASSIVER

	Kroner	Øre		Kroner	Øre
Kassebeholdning.....	525	59	Kapital-Konto d. 1/1.....	2414	77
Bankbeholdning.....	3 419	87	At afskrive.....	1	24
Kontingentrestance.....	383	50		2 413	53
			Fondet d. 1/1 17.....	1053	76
			Gave.....	100	00
			Bankrente.....	283	92
			Kontingent af 2 livsvarige Medlemmer.....	100	00
			10 % af Kontingent.....	377	75
	4 328	96		1 915	43
				4 328	96

KASSEREREN

Revideret. Kassebeholdningen eftersat og befundet rigtig.

C. NATH

L. TILLY

NYE MEDLEMMER

Aarg. f. aftj. Værnepl.	Navn	Stilling	Adresse	Aarg. f. aftj. Værnepl.	Navn	Stilling	Adresse
1917	Andersen, Aage	Bankassistent	Aarhus		Kirk	Fisker	Grenaa Havn
	—, Conrad	Købmand	Kolding	1890	Knudsen, Mads	Købmand	Saxkøbing
1880	Andreasen, Adam	—	Faaborg		Krurup, Poul	Premierløjtnant	Kbhvn.
	Bardenfleth, J.	Kommandør	Helsingør	1882	Kristiansen	Kaptajn	Aalborg
1889	Barfoed, P.	Rentier	Nyborg	1895	Købler, Axel Ludv. Hj.	Maskinfabrikant	Kbhvn.
	Benke, V.	Bankdirektør	Grenaa Havn		Larsen, Chr.	Fisker	Hornbæk
1878	Brorsen, J.	Kaptajn	Helsingør		—, Erhardt	Assistent D.F.D.S.	Kbhvn.
	Christensen	Stationsforst.	Gudumholm	1889/90	Lindeneg, M. P. A.	Kelner	Aalborg
1890	—, Carl	Direktør	Helsingør		Lorentzen, Louis L.	Frugthandler	Kbhvn.
1901	—, E.	Skibsfører	Thurø	1916/17	Lund, Knud Oluf	Montør	—
	—, J. C.	Guldsmed	Grenaa		Marcussen, Chr.	Arbejdsmand	Grenaa
1916/17	Christoffersen, C. E.	Kommis	Udby Holbæk		Mikkelsen	Fotograf	Faaborg
	Dahl	Fyrassistent	Kronborg Helsingør	1913	Møller, Carl A.	Sagfører	—
	Dauidsen	Kontorist	Faaborg		—, Hans Chr.	Styrmand	Helsingør
1893	Dreier, L.	Grosserer	Kolding	1916/17	Neess, Chr. F. V.	Reservetelefonarb.	Odense
1877	Due, R. Christiansen-	—	Aalborg		Nielsen, Chr. Emil	Bogholder	Horsens
	Faber, V.	Stads-Havneingen.	Nyborg	1915/17	—, Marius Jørgen	Maskinmester	Kbhvn.
1915	Fischer, H.	Kontorist	Aalborg	1899	—, N.	Skibsfører	Thurø
	—, Otto Emanuel	Guldsmedem.	Kbhvn.	1895	—, Niels	Bagermester	Hadsund
	Frederiksen	Glarimester	Faaborg		Nikkelmann, Chr.	Mægler	Kolding
	Hansen	Smedemester	Hornbæk	1901	Olsen, Chr. Edv.	Skibsfører	Kbhvn.
1902	—, Arthur Andreas	Forvalter	Kbhvn.	1900	—, P. F.	Konditor	Hornbæk
1910	—, E.	Mejeriejer	Helsingør		Pedersen, H.	Restauratør	Grenaa
	—, Ernst	Købmand	Faaborg		Petersen	Købmand	Faaborg
1909/10	—, Th.	Skipper	Grenaa		—, Chr.	Hotelforpagter	Nyborg
1876	Harder, Alf E. T.	Skibsfører	Kbhvn.	1877	—, Damkjær	Mægler	Kolding
	Heckmann, A.	Savværksejer	Faaborg		—, L. V.	Toldrorsbetjent	Aalborg
	Holck, Chr.	Kmh., Hofjægerm., Lensbaron	Holckenhavn Nyborg Holckenhavn	1908/09	Rasmussen	Bagermester	Ørsted
	—, M.	Baron	Nyborg		—, Frd. Emil	Prokurist	Kbhvn.
1902	Holm, Peder	Gaardejer	Skebstrup		Rosing, Roar	Grosserer	—
	Højfeldt	pens. Lærer	Sønderbro Grenaa		Stadell-Stenstrup, J.	Købmand	Faaborg
	Jensen, Hans	Fisker	Hals		Stoltze, C. C. P.	Stationsforst.	Hurup
1892	—, Hans Peter	Blikkenslagerm.	Kbhvn.		Sørensen	Tømremester	Korinth
1915/16	—, Holger Alb.	Kommis	—	1915/17	—, Hartmann	Købmand	Grenaa
1908	—, Monråd	Spisemester	Horsens	1886/87	—, Jens Peter	Fisker	Sovang
1903	—, O. N. C.	Formand	Kbhvn.	1906	—, N. Peter Chr.	Skibsfører	Kbhvn.
	Johansen, Aage	Fabrikant	Kolding		—, Peter	Slagtermester	Horsens
1890	Jørgensen	Fisker	Mou pr. Egense Faaborg		Thomsen, Aug.	Juveler	Kbhvn.
	—, Martin	Direktør	Faaborg	1897	Tofte, Harald G. J. V.	Journalist	—
					Østerbye, Rud. Vilh.	Sygehuslæge	Fred.værk

DØDE (efter Afslutningen af forrige Liste): 1864, Rentier Dirk Jansen, Kbhvn. 1888, Bagermester Louis Petersen, Kbhvn.

AALBORG-KREDSSEN

afholdt Torsdag den 7. Februar en selskabelig Sammenkomst paa Hotel »Kong Frederik«, Aalborg, med Foredrag af Kredsens Næstformand, Brofoged *Hjorth*. Sammenkomsten, der var stærkt besøgt, forløb som sædvanligt, hvor de gamle Marinere samles, paa en yderst fornøjelig Maade, og efter det interessante Foredrag, der omhandlede et saa aktuelt Emne som Søminer, bragte Herredsfoged *Hornemann*, i Formanden, Fabrikant *Stuhrs* Fraværelse paa Grund af Sygdom, Foredragsholderen Forsamlingens Tak for det vel tilrettelagte Foredrag, der røbede Brofogedens indgaaende Kendskab til Emnet og de seneste Krigsbegivenheder til Søs, hvorpaa man tilbragte et Par gemytlige Timer med at »spinde Ender« om tidligere Bedrifter og Oplevelser baade fjærnt og nær og med at syngte vore gamle, smukke Sømandssange, indtil Flaget blev strøget med sædvanlig Honnør. —

H. J.

EN TAK

Da det er mig umuligt at takke hver enkelt af mine gamle Orlogskammerater fra fjærnt og nær, for al den Opmærksomhed og Venlighed, som blev udvist ved vort Sølvbryllup, beder vi herved hver især modtage vor hjerteligste Tak.

En særlig Tak til »Marineforeningen for Aalborg og Omegn« og dens Medlemmer for den smukke Gave, og en Tak til Bestyrelsen, der med Formanden, Hr. Fabrikant *Em. Stuhr* paa Højtidsdagen gav Møde i Hjemmet og lykønskede os. Det var altsammen saa langt over Forventning. Tak alle.

Aalborg, d. 5/1 1918.

Politibtjt. A. Høfler og Hustru
Nr. 1564 Aargang 1890

NYBORG-KREDSSEN

afholdt den 21. Januar i Industrihotellets lille Sal en Sammenkomst, der var talrigt besøgt af Marinere og særligt indbudte Herrer og Damer.

Formanden, Baron *Haxthausen*, bød Velkommen, og efter at Marineforeningens Flag under Honnør var gaaet til Vejrs, holdt Kaptajn, Baron *Juel-Brockdorff* et interessant Foredrag om sin store Stamfader Niels Juel.

Til trods for, at Marineforeningen er en meget livlig Forening, hvor en lun Hviskepassiar i den venlige Lysbilledbelysning ikke afslaaes, lykkedes det dog Kaptajnen ved sin sympatiske og underholdende Fremstilling af de dansk-svenske Krige i det 17. Aarhundrede og de dygtige Manøvrer, Niels Juel foretog med sine Linjeskibe til Ære og Gavn for Danmark, at fængsle Tilhørernes Interesse.

Gennem hele Foredraget gik en Undertone af dyb Beundring for Søhelten Niels Juel, hvis Navn har saa hæderfuld en Plads i Danmarks Historie. Og da Kaptajnen sluttede efter Fremsigelsen af Kingos smukke Digt om Niels Juel, brød et kraftigt Bifald løs.

Baron Haxthausen takkede i en begejstret Tale for Foredraget og udbragte et kraftigt besvaret Leve for Juel-Brockdorff, der blandt andet havde vist sig sit Navn værdigt, da han dykkede ned i Øresund for at bringe sine betrængte Kammerater i Ubaaden »Dykkeren« Hjælp.

De originale Lysbilleder, der ledsagede Foredraget, fremkaldte megen Munterhed, og en lille Udstilling af forskellige Kuriositeter, der havde tilhørt Niels Juel, gjorde megen Lykke.

Det følgende Marinebal forløb paa bedste Maade.

Blandt Gæsterne saas Lehnsbaron og Lehnsbaronesse Holck, Baron og Baronesse Holck og Direktør Sophus Weber, Svendborg.

SKELSKØR-KREDSSEN

Som meddelt i Hefte XI, 1917, vedtoges det den 9. November paa Opfordring af Kaptajn *Ewald*, at der skulde dannes en Lokalkreds for Skelskør og Omegn. Ved et Møde paa Hotel »Postgaarden« den 11. Februar fik Kredsen Oprettelse sin Besejling, idet en Bestyrelse paa 5 Medlemmer valgtes, nemlig Købmand *I. I. Lotz*, Formand, Lærer *Guldberg*, Næstformand, Købmand *O. P. Jensen*, Kasserer, Partikulier *Hannibal Petersen* og Fisker *Aage Petersen*. Til Revisorer valgtes: Toldassistent *Halby* og Købmand *Lotz*.

Kredsen tæller allerede nu ca. 40 Medlemmer.

MARIBO-KREDSSEN

afholdt den 15. Februar aarlig ordinær Generalforsamling, paa hvilken den gamle Bestyrelse genvalgtes med Undtagelse af Maskinmester *Rasmussen*, Maribo, og Skibsmægler *Andersen sen.*, Rødby Havn, i Stedet for hvilke valgtes: Købmand *R. Beck* (Kasserer) og Skibsmægler *A. Andersen jun.*, Rødby Havn.

AARHUS-KREDS STIFTES

Som bekendt har der længe i Aarhus eksisteret en Marineforening uden Tilknytning til Landsforeningen. Den Tanke har da ganske naturligt længe været fremme, om det ikke vilde være til Gavn saavel for den lille lokale Forening som for den store Landsforening, om den førstnævnte knyttede sig som Lokalkreds til Landsforeningen, og kom til at nyde de dermed forbundne Goder f. Eks. med Hynsyn til Foredrag og Underholdninger etc.

Den 14. Februar samledes Aarhus Marineforenings Medlemmer i Forsamlingsbygningen paa Østergade til et Foredrag om Søkrigsbegivenhederne, hvilket Foredrag skulde være holdt af Direktør, Kaptajn *Ewald*, der imidlertid blev forhindret i at komme paa Grund af en Forretningsrejse. Direktør *Sørensen* (Den danske Kabel-fabrik), der er Medlem af Bestyrelsen for København-Kredsen, paatog sig beredvilligt Hvervet og afrejste til Aarhus sammen med Grosserer *Schou*, der er Medlem af Hovedbestyrelsen.

Direktør *Sørensen* løste med stor Dygtighed den vanskelige Opgave og gav i et Foredrag paa 5 Kvarter en interessant Oversigt over Søkrigsbegivenhederne i Verdenskrigen lige fra Krigens Begyndelse. Foredraget ledsagedes af udmærkede Lysbilleder og den absolute Stilhed, hvormed det paahørtes og ikke mindst det stærke Bifald, hvoraf det fulgtes, lønnede Foredragsholderen for det betydelige Arbejde, der laa bag.

De to Herrer fra København og forskellige Bestyrelsesmedlemmer fra Omegnens Lokalkredse, bl. a. Havnefoged *Bilde* fra Grenaa, var derpaa Foreningens Gæster ved et gemytligt Torskegilde og paafølgende Generalforsamling.

Paa denne vedtoges det efter nogen Diskussion med stor Majoritet, at Aarhus Marineforening, der paa dette Tidspunkt tæller ca. 120 Medlemmer, skal indgaa som Lokalkreds i Marineforeningen.

Formanden for Aarhus Marineforening, Skorstensfejermester *Bredahl* og den øvrige Bestyrelse varetager Bestyrelsesforretningerne, indtil Bestyrelsesvalg finder Sted paa Generalforsamling i Marts.

Under Redaktøren, Kaptajn *Ewalds* Bortrejse overtages Redaktionsforretningerne af Fuldmægtig i Marineministeriet *Axel Juel*, Adr. Marineministeriet, Telefon: Militær 201, hvortil Artikler til »Under Dannebrog« samt andre Redaktionsmeddelelser etc. indtil videre bedes sendt.

Marineforeningens Kontor i København er lukket Paaske-Lørdag den 30. Marts.

SØKRIGSBEGIVENHEDERNE I NORDSØEN OG ATLANTEN

EFTERAARET 1917

Den amerikanske Flotille traadte efterhaanden i Virksomhed i europæiske Farvande, og den 16. Oktober blev en af Destroyerne torpederet i Farezonen, men det lykkedes dog at faa Fartøjet i Havn.

Den 17. Oktober angreb to tyske Krydsere, som ikke førte Flag, ved Daggry en Konvoj omtrent 65 Sømil Øst for Shetlandsøerne. To britiske Destroyers, »Strongbow« og »Mary Rose«, som ledsagede Konvojen, blev skudt ned. Uden Varsel angreb Krydserne derefter de ubevæbnede Handelsskibe, hvoraf 9 blev skudt i Sænk, medens Besætningerne blev overladt til deres Skæbne. Paa to danske Dampere blev heldigvis alle reddede, men mange svenske og norske Søfolk tilsatte Livet. Affæren omtales forholdsvis lidt i de tyske Blade.

At tyske Krydsere kan komme saa langt Nord paa som til Shetlandsøerne uden at blive observeret af engelske Sø-

stridskræfter er ikke saa mærkværdigt; det vil ofte kunne ske i den mørke Aarstid. En Flaade, der holder Vagt over 140,000 Kvadrat Sømil Nordsø er langt uheldigere stillet, end den Flaade, der kan benytte en mørk Nat til for fuld Fart at styrte ud og hjem. Selve Kampen er mærkelig ved, at den ene Destroyer »Strongbow« kæmpede mere end 2 Timer med 2 Krydsere, inden den blev skudt ned.

Natten mellem d. 18 og 19 Oktober angreb en Deling tyske Jagere Dunkerque. Ilden blev besvaret af Landbatterierne og de paa Reden liggende allierede Skibe, hvoraf en britisk Monitor blev torpederet. Den 19. blev tillige en engelsk Hjelpekrydser torpederet og sank i Nordsøen.

Den 27. angreb 6 engelske og franske Destroyers, der patrullerede udfør den belgiske Kyst, 3 tyske Jagere, som hurtigt trak sig ind under Beskyttelse af Landbatterierne ved Zeebrügge. For de britiske Søstridskræfter i Kanalen

Fransk Luftskeib manøvrerer for at nærme sig et Skib.
(I den franske Flaade anvendes Luftskeibe i vid Udstrækning til Fjernrekonoscering og til Opdagelse af Undervandsbaade).

og for hele Trafiken der er og bliver Zeebrügge stadig den Hvepserede, den har været, siden Tyskerne tog den i Besiddelse.

Paa den anden Side Atlanten hændte en lille Begivenhed, da de brasilianske Myndigheder vilde beslaglægge den tyske Kanonbaad »Eber«. Besætningen stak Skibet i Brand og sænkede det.

Den 2. November gik flere britiske Destroyers ned gennem Kattegat og ødelagde om Morgenen under Kullen en tysk Hjælpekrydser. Fra de britiske Fartøjer bjærgedes en Del tyske Matroser. Den 9. kom en britisk Destroyer ind til Lerwick, slæbende en tysk U-baad, som var fanget der udfør. Det var paa denne Tid, at der paa en Dag blev ødelagt ikke mindre end 5 tyske U-baade.

Den 12. November løb tyske Jagere atter ud fra Zeebrügge, men da de blev opdaget af britiske Forpostskibe, vendte de om efter en kort Artillerikamp.

Den 21. s. M. sank en amerikansk Destroyer »Chauncey« efter en Kollision i Farezonen, og den 24. meddeltes fra Washington, at 2 amerikanske Destroyers havde ødelagt en U-baad. Man opdagede Periskopet 400 Yards borte, hvorpaa den ene Destroyer løb henover U-baaden og kastede en Bombe. U-baaden blev beskadiget og kom straks efter til Overfladen, hvor den blev beskydt, indtil den sank; rimeligvis fordi Besætningen aabnede Ventilene; 40 Tyskere blev taget til Fange.

Den 29. stødte en tysk Torpedobaad af Zeebrügge Flotillen paa en Mine netop udenfor hollandsk Søterritorium ved Walcheren og sank saa pludseligt, at hele Besætningen paa nær 2 Mand druknede.

I Helgolandsbugten blev der i denne Maaned foretaget en Demonstration fra engelsk Side, idet mindre Krydsere den 17. løb ind i Bugten. Kort før Kl. 8 observeredes 4 tyske Krydsere, ledsaget af Torpedojagere og Minesøgerfartøjer, hvoraf et blev sænket ved Skydning. Tyskerne drejede af mod Helgoland og blev forfulgt et Stykke gennem Minefelterne indtil 30 Sømil af Helgoland, hvor de tyske Skibe kom under Beskyttelse af Slagskibene. Engelskmændene meddelte, at de observerede en lille tysk Krydser i Brand.

Den 22. November blev den tyske Farezone betydelig udvidet, saaledes at den i Atlanterhavet gik helt ud til 30° Lgd., hvorved Spærrezone blev forøget med c. 360 Sømil, udmaalt paa Middellbredden. En ny Farezone blev tillige

etableret omkring Azorerne. Renden mellem Farezonen omkring Storbritannien og den ny Farezone omkring Azorerne er ca. 150 Sømil paa det smalleste. Der blev af Tyskland truffen Foranstaltning til, at den for Spærreområdet anordnede militære Fremgangsmaade indenfor en fuldstændig tilstrækkelig Frist ikke skulde finde Anvendelse mod neutralt Skib, tilhørende den belgiske Understøttelseskommission, som kom ind i den ny Farezone; og man tilraadede indtrængende at advare og omdirigere den neutrale Skibsfart med alle til Raadighed staaende Midler.

I Efteraaret kom der fra flere Sider Meddelelse om, at det var lykkedes Tyskerne at fremstille c. 110 Meter lange U-baade eller Undervandskrydsere paa c. 1500 Tons og med c. 50 Mands Besætning. Til Sammenligning kan anføres, at vort længste Skib, det under Bygning værende Kystforsvarsskib »Niels Juel« er 90 Meter langt.

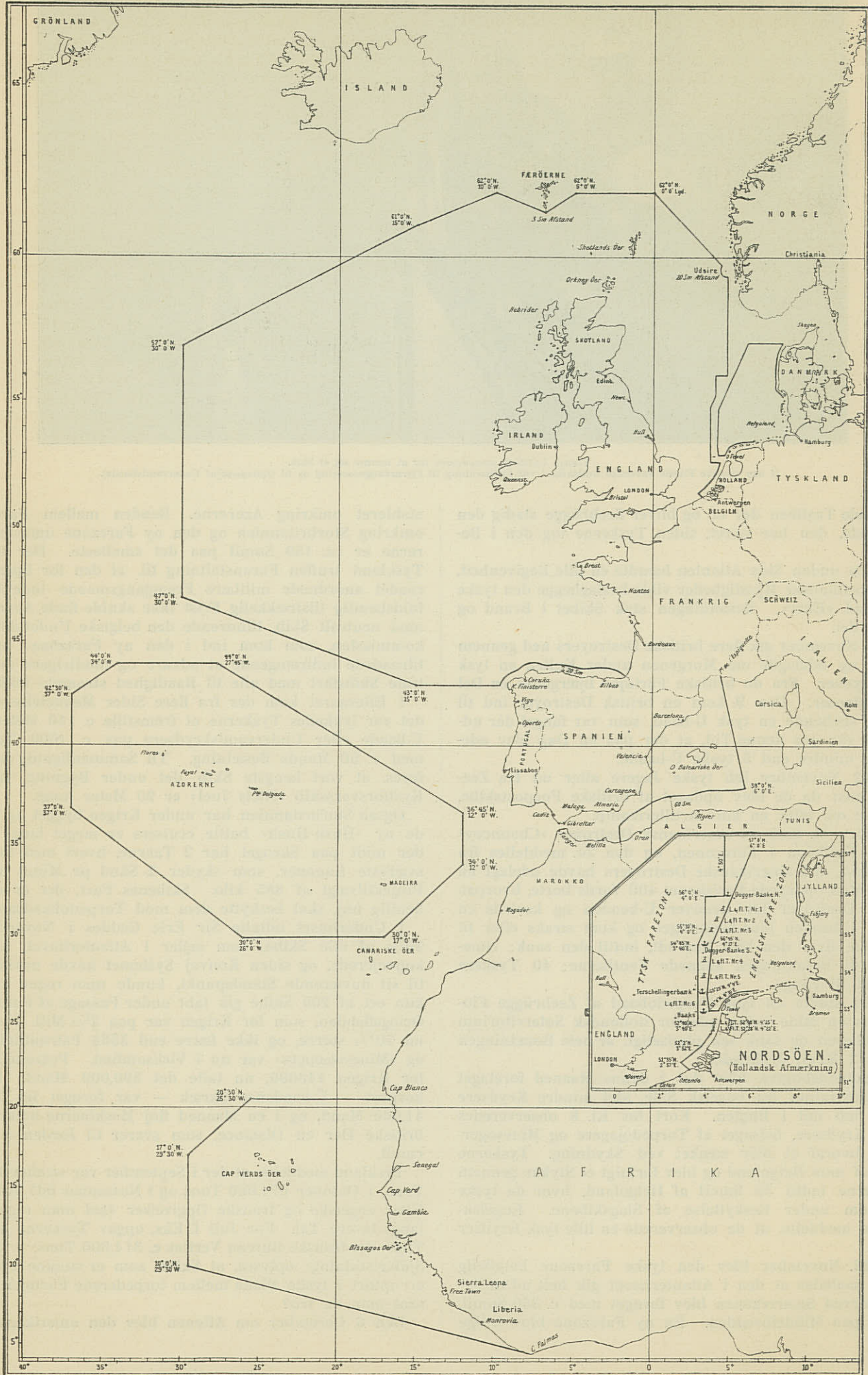
Ogsaa Storbritannien har under Krigen bygget ny Typer; de ny »Hush-Hush« battle cruisers er meget lange Skibe, der midt paa Skroget har 2 Taarne, hvert med to af de sværeste Kanoner, som skyder 2 Skud pr. Minut med en Projektivvægt af 885 kilo. Skibenes Fart, der er overordentlig høj, skal beskytte dem mod Torpedobaadsangreb.

I Underhuset udtalte Sir Eric Geddes i November, at 90% af alle Skibe, som sejler i Atlanterhavet, nu blev konvojerede, og siden Konvoj Systemet havde udviklet sig til sit nuværende Standpunkt, kunde man regne med, at kun eet af 200 Skibe gik tabt under Passage af Farezonen. Orlogsflaaden, som før Krigen var paa 2½ Mill. Tons, var nu 70% større, og ikke færre end 3368 Patrouilliefartøjer og »Minesweepers« var nu i Virksomhed. Personellet var før Krigen 146000, nu talte det 390,000 Mand. Flyverkorpsset — U-baadenes Skræk — var forøget fra 700 til 41,000 Mand, og i en Maaned fløj Maskinerne omkring de britiske Øer en Distance, som svarer til Jorden 5 Gange rundt.

Tyskland meddelte, at der i September var sænket 672,000 Tons, i Oktober 674,000 Tons og i November 607,000 Tons. Elter engelske og franske Opgivelser skal man regne med langt lavere Tal. For Juli f. Eks. opgav Tyskerne 811,000 Tons, det franske Bureau Veritas c. 314,000 Tons. I »Svensk Sjöfartstidning« oplyses, at Skibe, som er sunkne i Väneren, er opført i tyske Blade mellem torpederede Fartøjer. Hvad skal man da tro?

Den 6. December om Aftenen blev den amerikanske De-

Kort over de spærrede Farvande i Nordsøen, Atlanterhavet og Middelhavet.

stroyer »Jacob Jones« torpederet i Farezonen og sank, en stor Del af Besætningen omkom.

Nogle Dage efter bombarderede en tysk U-baad Funchal paa Madeira og afskød 40 Projektiler, inden Patrouillie-fartøjerne kom ud.

Den 12. December ødelagde fire hurtigsejlende tyske Krydsere udfor norsk Kyst mellem Bergen og Haugesund en Konvoj, bestaaende af 2 norske, 2 svenske, 1 engelsk og 1 dansk Damper »Maracaibo«. De ledsagende 2 britiske Destroyers og 4 armerede Travlere blev skudt ned paa nær den ene Destroyer »Pelew«, som naaede ind paa norsk Territorium, hvorfra den Dagen efter atter afsejlede.

At en Konvoj bliver skudt ned en enkelt Gang, er ganske naturligt, men dette Tilfælde var allerede det andet. Det maa imidlertid indrømmes, at Beskyttelsen var meget bedre end første Gang, idet det denne Gang lykkedes at redde alle Besætningerne paa Handelsskibene. Man kan forstaa, at den britiske Orlogsflaade er stærkt engageret mange Steder, saa man ikke altid kan have tilstrækkelig Styrke forhaanden, men de andre Allierede har dog ogsaa Orlogsskibe, som burde hjælpe England, da det særlig er omkring Storbritannien, at Tampen brænder.

Den engelske Presse kritiserede ogsaa denne Konvoj-Sænkning i meget skarpe Ord. Bladene fastslog, at en eller anden havde begaaet en meget alvorlig Fejl, idet man gik ud fra, at der var truffet alle Forholdsregler for at give Konvojen en stærk Beskyttelse. »Times« skriver saaledes, at det en overmaade ubehagelig Begivenhed, og spørger, om ikke Luftvaabenet med Held lader sig bruge til at hindre Gentagelser. Bladet hævder, at der kræves en hel Del mere Forklaring paa dette tyske Krydstogts Held end paa det, der fulgte dets Forgænger den 17. Oktober; thi dengang kunde Marineministeren anføre som Undskyldning, at Radiotelegrafen var bleven gjort ubrugelig, og at Tyskerne havde foretaget deres Udfald om Natten, men ingen af disse Forklaringer synes at kunne komme i Betragtning denne Gang.

Den engelske Offentlighed synes ikke at have den rette Opfattelse af de vanskelige Opgaver, den engelske Marine er stillet overfor.

Natten mellem d. 22 og 23 December blev 3 britiske Destroyers sænkedede af Miner eller Torpedoer i Nærheden af Maas Fyrskib ved den hollandske Kyst, og henved 200 Mand mistede Livet.

I de sidste Dage af December vendte en tysk U-baad tilbage til Tyskland efter et Togt til de kapverdiske Øer, hvor den havde sænket en Destroyer, 9 Dampere og 5 Sejlskibe; den medbragte 22 Tons Kobber.

Aaret sluttede med Admiral Jellicoes Tilbagetræden og Admiral Wemyss' Udnævnelse til første Sølord i Admiralitetet. De engelske Blade satte dette i Forbindelse med Kritiken over Flaadens Mangel paa offensiv Aand og med det almindelige Ønske om at faa yngre Kræfter frem i Ledelsen, men iøvrigt kom Efterretningen dog som en fuldstændig Overraskelse. Admiral Jellicoe gik af med fuld Honnør, som den Mand der har Æren af at have udviklet den britiske Flaade til den højeste Kampstyrke.

Om den engelske Kritik er berettiget eller ej er sikkert et stort Spørgsmaal. Til Søs gaar Operationer ikke saa hurtigt, Søkampe er Undtagelsen, ikke Reglen. Naar en Flaade føler sig underlegen, trækker den sig ind bag sine Forter og Minespæringer, fordi den ved, at ødelægges den, er den ødelagt i hele den resterende Tid af Krigen, hvilket ikke behøver at være Tilfældet med en Hær. Den stærkere Flaade kan ikke angribe, thi Skibe kan ikke kæmpe mod stærke Forter. Den svagere Flaade bliver bag sine Forter som en »fleet in being«, nemlig med Muligheden for at kunne gøre Fyldest i Fremtiden. »The Grand Fleet« maa holde sig passiv til den Dag kommer, hvor den skal gøre Fyldest, og dog gør den bestandig stor Gavn, idet den sikrer Transporterne over Kanalen. 30,000 Tons Forraad og 7000 Mand bliver daglig bragt over Kanalen, 570 Dampere paa tilsammen c. 1,7 Mill. Tons betjener de forskellige Krigsskuepladser, og enhver af disse Dampere skal eskorteres af Patrouillebaade og Undervandsbaade.

Uden »The Grand Fleet« kan den engelske Hær ikke opholde sig paa Fastlandet, og uden den engelske Hær blev Frankrig knust. Det staar maaske ikke ganske klart for Almenheden, at det er den britiske Storflaade, som bærer hele Ententens Krigsmaskine. Den Stat, som kan sætte en Hær over Vandet, har Herredømmet paa Havet.

Om Amerikas kommende store Indsats i Krigen er der ingen Tvivl længer. Amerika arbejder nu med Alvor, og Landets Hjælp kan Ententen sikkert stole paa. Mænd, Kanoner og Ammunition vil møde frem, selv Provianten maa de selv bringe med. Men alt maa tage sin Tid. Oceantransporten er et mægtigt Problem at løse, smaa Skibe kan ikke benyttes, og alle Skibe skal eskorteres af Bevogningsfartøjer. Søtransporterne skal gaa over 3500 Sømil og Landtransporten næsten 1000 Sømil for alt, hvad der skal bringes fra Amerika til Fronten i Frankrig. Men at Amerikas Hjælp vil komme, naar Hæren er skabt, og vil gøre Fyldest, er der som sagt ingen Tvivl om mere.

C. I. H. SPEERSCHNEIDER,
Kaptajn

PAA KRYDS MED »KAMPHANEN«

(Fortsat)

Vi gik gemenlig hjem hen paa Aftningen, Tømmermanden og jeg, naar Maanen kom op, og da vi kommer over Paradepladsen, siger Tømmermanden: »Hvad er det for en Djævel, der stadig lusker efter os?« Jeg vender mig og sér lissom en Skygge smutte ind ved Pagoden ved Prins Frederiks Gaden. Tømmermanden var en gammel Kryster, og han bød nu Farvel; han vilde ind i Hovedvagten og hilse paa Sergeant Thomsen. Jeg gik saa videre ud ad Søporten, men som jeg kommer om ved Reberbanen, ved Skuret, mærker jeg en fordægtig Puslen, aner Uraad og springer til Siden, ud i Maaneskinnet. Det var i sidste Øjeblik! Jeg saa barestens noget sort og et Blink — og en Kniv flænsede ned ad Siden paa mig.

Naa, man var ung dengang, forstaaes. Det gik kun ud over Skindet og Kavajen, og jeg vender mig, farer paa ham og langer ham en ordentlig dansk Sinkadus lige i Gallionen. Stymperen faldt som en Stud. Det sved godt i mit Skind, Kavajen var tilmed ødelagt, og desformedelst morede jeg mig en Stund med at honorere Gavtyven med mine Støvler, saasom jeg holdt Næverne for gode. Dernæst alarmerede jeg Vagten.

Patruljen kom og slæbte afsted med det, der var tilbage af Korporal Roderigo Alonso.

En af Soldaterne — det var af de blanke af første Kompagni, bugserede mig saa hjemad. Midtvejs møder vi nok'en en Skygge — og det var stakkels lille Radjambal, der kom

krybende paa alle fire henover Sandet, blodig og elendig. Slynglen havde været ved Huset og vilde trænge sig ind, men Pigen havde slaat bravt for sig og faaet stænget Døren, men forinden havde den sorte Djævelsyngels Knægt mærket hende tvende Gange med Kniven i Halsen og Hoften.

Vi bar hende op til Hospitalet i Kongensgade. Dagen efter var jeg paa ret Køl igen og kom ud i Vorherres Solskin med Spanterne godt tættet af Doktors Klude og Forbindinger. Radjambal maatte blive der en Maanedstid, men saa var hun frisk som før og kom hjem til mit Hus.

Slyngelen Rodrigo blev sat i »Trunken«, det værste Hul paa Kastellet, og fik sin Dom — og den var haard. Han sad der endnu, da jeg gik hjem og sagde Farvel til Radjambal. Og han sitter der vel endnu, om ikke Fanden har taget ham i Mellemtiden. Radjambal fik Tømmermanden efter mig. Men nu er hun nok gaaet til Missionen, det lille Skind; Gud velsigne hende«

» . . . jeg havde taget hende hjem med«, udrød Karlsen.

»Hold sin Kæft, lille Latiner«, sagde Sejlmageren iltert. »Det har han ingen Forstand paa. . . . Og lad os nu tørne ind. — Det blæser op, og jeg fryser, den Onde lyne mig. Her er koldt paa denne Side af Kloden. Vi faar haardt Vejr«

Det var koldt. Havet havde rejst sig, og Skonnerten huggede Stævnen skarpt i Søen. Skummet sprøjtede hvidt over Forskibet, og Stænkene fór isnende og prikkende hen over Dækket.

Frivagten tørnede ind.

Det blev en drøj Nat for Dæksfolkene. Vinden fløjtede i Rigningen, og ved Midnat blev det til en regulær Storm. Skonnerten duvede og giredede og ligesom stampede sig Vej gennem Mulmet og Mørket. Udkigsmanden kunde ikke se en Haand for sig. Natten blev saa uendelig lang.

Kulden og Fugtigheden krøb ind overalt, isnende og slørende. Det knirkede i Spanterne og knagede i Rundholter og Ræer, og Jens og Latinerkarl syntes, at var end Helvede hedt, saa var der dog værre og modbydeligere herude paa det øde, kolde Hav. Usøvante, som de var, led de Kvaler, som de ikke havde anet. Hjærtet snøredes sammen, Blodet bankede i Tindingerne, og de følte Hjærnen som en boblende, sydende, syg Masse. De krøb sammen i deres Køjer og længtes, længtes efter Dagens Lys. Jens glemte at tænke paa Moderen — tiggede blot Vorherre om Varme og Frigørelse fra sin Sjæls og Legems Elendighed.

Og da Dagen kom, sneg den sig frem fra Øst, nølende og vag, som om den skammede sig over sin Magtløshed. Graa og bleg kom den, som havde den udstridt og vilde blive kvalt af den næste ubarmhjertige Mørkets Nat.

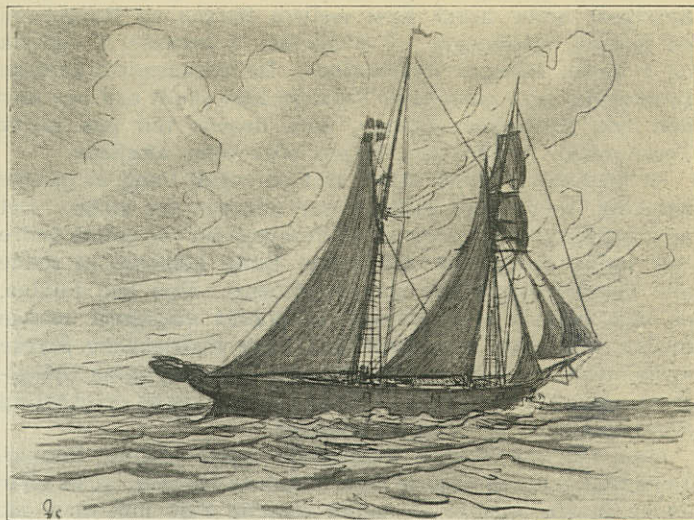
Horizonten var ren og tom. Alene Skonnerten »Kamphanen«, var Livets Representant i Miles Omkreds. Elementerne havde Ordet! Menneskene tav og følte deres Afmagt. Det var en trist Dag ombord. Havet, Sømandens vældige Ager og gæstfri Kirkegaard, øver altid sin Indflydelse, selv paa Søens hærdede Veteraner. Søen giver og Søen tager. Brød til mange Munde og Død for mangt et Liv.

Der gik som et varmt Pust gennem Skonnertens Besætning, da Udkiggen — Haltefanden — meldte, at Ærtholmene var i Sigte. Alle Mand kom paa Dækket om Eftermiddagen for at holde Øje med en temmelig ramponeret Kutter, der Øst fra krydsede op mod Vind og Sø. Kun faa af Folkene havde været ved de smaa Klippeøer, skønt de dengang havde adskillig større Betydning som Anløbssted end i vore Dage.

»Christiansø« var en velbestykket Fæstning, og Bassinet mellem Christiansholm og Frederiksholm en sikker Havn og et yndet Tilflugtssted for Kaperne og de faa fredelige danske Søfarende, der endnu pløjede Farvandet mellem Bornholm og det vestlige Danmark.

»Kamphanen« naaede velbeholden ind i den vestre Havn paa samme Tid, som Kutteren sejlede ind i den nordre. Jens følte en sand Lise, da Skonnerten gled ind i smult

Vande, og saa snart det var muligt gik han iland med Landlovsgasterne. Han turede glad og fornøjet rundt paa Christiansholm med Latinerkarl, fulgt af den store Baadsmænd. De var oppe ved det store Taarn, nede i Kløften ved »Brønden« og ovre ved det lille Taarn paa Frederiks-

Tegning af Henning Schiøler.

holm. Paa Flaadebroen, der forbandt Øerne og adskilte den nordre fra den vestre Havn, stod Grupper af Marinere, Kapergaster og Koffardimatroses og drev Tiden hen med at snakke og ryge. I Havnen laa nogle Orlogsfartøjer, et Par Jagter og en fire-fem Kapere paa København og Bornholm.

»Sej, Skomager! Er du der! Er Du ikke hængt endnu?« lød det fra en af Grupperne til Hans Nielsen fra »Kamphanen«. Hans Nielsen skulede til Flokken og slentrede forbi, men her kom det frem, hvorfor den tjærede Søgut havde faaet et haandværks-klingende Tilnavn.

Det var i Kaperiets første Tid, da det gik ret lovløst til. Gasterne fra en stor københavnsk Kaperskonnert, »Juliane Marie«, havde bordet en svær engelsk Brig, og der havde vanket braadne Pander. Under Kampen var der gaaet Ild i Skibet, og da de sejrige Kapergaster saa sig berøvet Sejrens Løn, havde de plyndret, hvad der var at tage, Vaaben, Løsøre, Penge og let Gods. Briggen og dens Ladning var fortabt, og dens Besætning blev efterladt i Skibets Baade i aaben Sø. Inden Kapergasterne roede tilbage til Skonnerten, havde de forsynet sig med gode Klæder, Ure og Penge paa de engelske Matrosers Bekostning. Hans Nielsen havde for sin Part trukket et Par pragtfulde ny Støvler af den engelske Styrmand og efterladt sine gamle hos den fortørnede Britte. De fine Støvler havde han »prinset« sig med paa hele Resten af Krydset, og de havde givet ham det Tilnavn, som sikkert fulgte ham hele Livet igennem.

Saadan Plyndring var ret almindelig i de første Krigsaar, men saa skred Regeringen ind; Reglementerne skærpedes, og Kaperiet fik et mere orlogsmæssigt Tilsnit.

Da Retræten blev blæst, maatte hver Mand ombord, og Jens tilbragte en herlig Nat i sin Køje, sov i et Drag fra tidlig Aften til om Morgenen saa trygt og lunt, som laa han derhjemme i den herlige Træseng i Kompagnistræde.

Jens vaagnede ved en usædvanlig Støj paa Dækket. Faderens Køje var tom. Han kom i en Fart i Klæderne.

Kommandanten havde skikket Bud rundt til Kaperførerne, at der var observeret en Konvoj Nord for Holmene med vestlig Kurs. Fire af Kaperne lagde straks ud, og »Kamphanen« blev til Espen Jensens Ærgelse den sidste i Rækken, der varpede ud af Havnen, slog et Slag ud i Søen og satte Kursen ud efter Konvojen, hvis Sejl tegnede sig ret tydeligt i Horizonten.

Det var klart Vejr, og Vinden var støt vestlig.

Espen Jensen lod Styrmanden og nogle faa Folk af hans

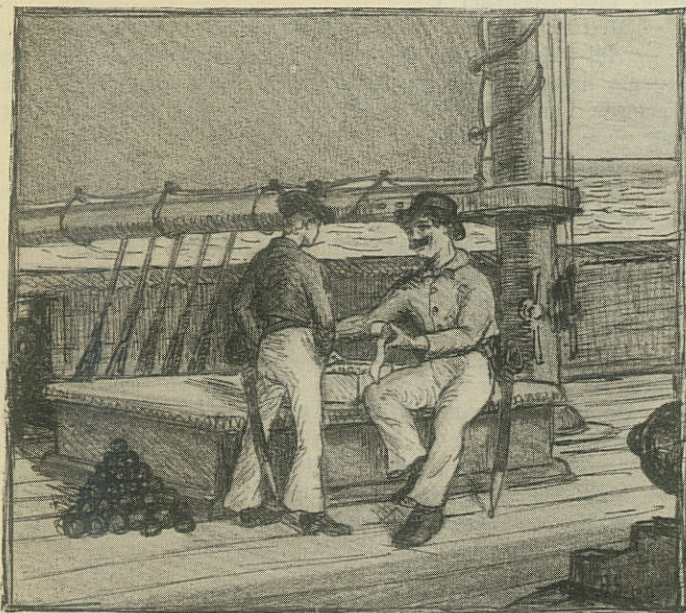
Vagt om Sejlsiden og gav Kanonéren de Folk, han ønskede. Baadsmanden og »Musketererne« posteredes midtskibs med deres Vaaben rede. Indtil der blev Brug for dem som Entregaster, skulde de dog give en hjælpsom Haand med ved Skibsarbejdet. Hver Mand ombord, selv Kokken og Jens, maatte tage fat hver paa sit med Huggerten ved Siden og Pistolen i Bæltet eller Skærfet. Der blev langet Krudt, Kugler og Karduser op, og der blev lagt en Del Entrebiler i Række ved Fokkemasten.

Karlsen fik Hæderspladsen ved den store Svingbasse forude med den kønne Mikkelt Skovser og endnu en flink Matros til Hjælp, og de to Firepundigere blev betroet til »Knalden« og Rasmus Haltefalden. Den mindre Svingbasse agter skulde, om det gjordes nødigt, betjenes af de tre Mand ved Forre-Svingbassen, som Folkene havde givet Navnet »Spyttegrete«.

Der blev god Tid til at ordne alt — ogsaa til at skaffe. Og Jens var glad. Faderen var optaget af at bringe Mandskabet i Trit og Grejerne paa Plads, og Jens tillod sig da uden videre at tage fri for den kedsommelige Morgentime ved »Skatkammeret« i Kahytten. Han sørgede blot for at holde sig i Afstand fra sin Fader og luskede uden at bekymre sig om synderligt andet, omkring paa Dækket.

Frandsen, som var færdig med at lange Ammunition op, blev kaldt hen til Kaptajnen, der kom op fra Kahytten med en sort Kasse under Armen. Jens saa ham sætte sig paa Lugekanten og undersøge Kassens Indhold, og gik nysgerrig nærmere.

»Her ser Du Kirurgen Amandus Frederik Frandsen von

Tegning af Henning Schiøler.

Dyrkøb, lille Kadet«, grinede Barberfrands. Konstitueret Hospitalsdirektør. Værsaaartig. Her ligger jeg et Plaster og en Bandage parat til Dig, Jens. — Skibsdrenge kommer altid først paa Sygelisten.«

Der stod en ram Lugt op fra Kassen, som slet ikke var Jens behagelig.

»Hvis at Du faar Hovedet skudt af, er der ikke noget at lave, lille Kadet, men ellers skal jeg plastre Dig, saa godt jeg kan. En Arm eller et Ben kan man godt undvære. Et Træben til en lille Knægt som Dig, kan faas for en billig Penge. Peter Tømmermand snitter Dig en nydelig forlora Pusselanke af en gammel Rorpind.«

Jens gik forud og saa sig uvilkaarlig om efter Hecht. Havde den store Baadsmand hørt dette her, tænkte han, vilde Barberfrands dog nok først have faaet Brug for Forbindstofferne, og det trøstede ham.

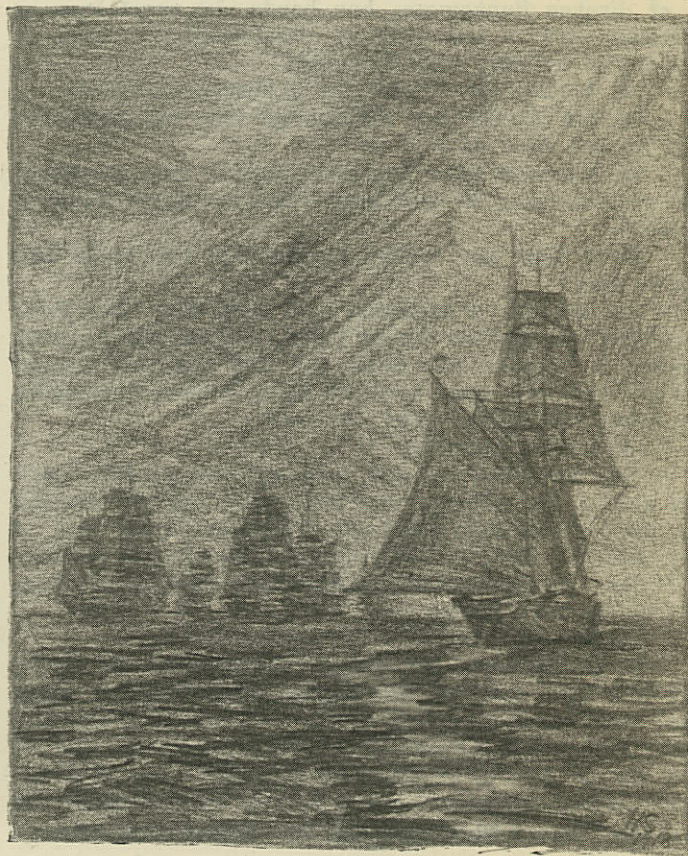
— I Løbet af et Par Timer naaede de letsejlende Kapere frem til en god Sømils Afstands fra Konvojen. De

store, sværlastede Skibe gik tungt i Søen for et Pres af Sejl. Forrest løb en engelsk Kutterbrig og bagerst fulgte en 44-Kanonfregat. Begge Orlogsskibene maatte Gang paa Gang mindske Sejl for at holde Trit med Koffardimændene. Hvert Øjeblik for Signaler tilvejs paa Toppen af Fregattens Fokkemast.

Ved Middagstid faldt en af de danske Kapere af, enten paa Grund af Havari, eller fordi dens Fører fandt, at der ikke var »Chance«. To af de andre sejlede noget forud for Konvojen, og i Eftermiddagens Løb gik den tredje frem omtrent midt for Handelsflaaden, hvilket foranledigede den engelske Fregat til at slaa et Slag ud i Søen efter den. Espen Jensen lod da »Kamphanen« sakke for at gaa bag om Konvojen og saa ubemærket som muligt se at komme over paa Svenskesiden i Læ af Fregatten.

Dagen slæbte sig hen med disse Manøvrer. Til Held for »Kamphanen« var de tre andre Kaperes Førere ivrige og paagaende Mænd, der imidlertid kun opnaaede at holde de to Engelskmænd i Skak. Espen Jensen havde faaet et godt Øje til en svær Tremaster, som gik med alle Sejl oppe bagest i Konvojen og øjensynlig havde Møje med at vinde med.

I Skumringen løb »Kamphanen« endnu i Konvojens Køl-

Tegning af Henning Schiøler.

vand, men saasart Mørket faldt paa, lod Espen Jensen Skonnerten staa Nord i. Alle Sejl blev sat til. Det gjaldt nu om at komme op paa den ubeskyttede Side af Handelsflaaden.

Vinden var sløjet af, og Skibene havde kun ringe Fart. Da det blev helt mørkt, lod de engelske Orlogsskibe af og til en Raket gaa tilvejs, rimeligvis for at holde Skibene samlede, men det var ret let at se, hvor de laa, da der glimtede Lys ved de aabne Kanonporte. Espen Jensen sørgede for, at der ikke blev tændt Lys paa »Kamphanen«, ikke engang i Kokkens Kabys, og han lovede at kaste den Mand overbord, der tændte Pibe eller paa anden Maade kom for Skade med Lys og Ild.

Kanonerne blev ladet med Skraasække for det Tilfælde, at Engelskmændene sendte Baade ud, og hver Mand maatte blive paa Dækket med sine Vaaben. Hecht og Jan Amager

var blevet udset til at holde Øje med den svære Tremaster, og de mente endnu da Mørket laa tæt, at kunde sige, hvor den laa, stadig bagest i Konvojen og forraadt ved et svagt Lys, som formodentlig brændte i Nathuset ved Kompasset og ikke var tilstrækkelig dækket.

Roret blev nu igen lagt om og Sejlene mindskede for at bringe »Kamphanen« paa nært Hold af Efternøleren.

Ved To-Tiden om Natten saas nogle Glimt Vester paa, fulgt af skarpe Knald og tunge Drøn. Det var klart, at Kutterbriggen og Kaperne var kommet hinanden nær, og efter Raketterne at dømme, var Fregatten stadig til Luvart for Konvojen i lang Afstand fra »Kamphanen«, nærmende sig til Kutterbriggen.

Ombord i »Kamphanen« var der uhyggeligt stille. Espen

Jensen stod ved Rælingen hos Hecht og hørte sit eget Hjæte slaa. Nu gjaldt det jo! Nu eller aldrig. Her var vel »Chancen«, som skulde prøves, Lykken — eller Ulykken.

»Hvor ligger hun nu, Baadsmand?»

Tyve, fem og tyve Favne ret om bagbord, Hr. Kaptajn«, sagde Hecht tørt.

»Er det sikkert, Hecht?»

»Sikkert nok, Hr. Kaptajn!«

»Kan Du ogsaa se hende, Jan?»

»Vel saa, ret om bagbord, Kaptajn.«

»Saa varsko Styrmanden, Hecht, og lad staa til i Guds Navn.«

(Fortsættes).

KAY LARSEN

DET STAKKELS UNGE MENNESKE

— Jeg mødte Deres Nevø herude paa Trappegangen, Frøken Bunkemose, han havde vist været oppe og gratulere Dem i Anledning af Fødselsdagen — hvor er det dog et nydeligt ungt Menneske!

— Ja, det har De s'mænd Ret i, Frøken Lykkeballe.

— Og saa klæder den Matrosdragt ham saa udmærket, han ser saa frisk og rask ud.

— Ja, legemligt fejler han ikke noget — men aandeligt! Det er ikke rigtig fat med ham, siden han kom i Marinens Tjeneste.

— Hvad siger De, Frøken Bunkemose, han er da ikke bleven skør?

— Jo, det kan vi saamænd godt kalde det. Han kommer med det mest forvirrede Tøjeri, som der ikke er skabt Mening i. Ganske vist hører jeg ikke saa godt længer, nej det kan ikke nytte hvad De siger, Frøken Lykkeballe, jeg hører ikke godt — hva' beha'er?

— Jeg sagde Ingenting.

— Nej, det mente jeg nok, men selv om jeg ikke hører saa skarpt, og selv om min Nevø taler hurtigt, saa har jeg dog opfattet flere mærkelige Ting, som tyder paa, at han ikke er rigtig — De forstaar — deroppe i Hovedet.

F. Eks, naar jeg kalder paa ham inde i den anden Stue, saa raaber han: *Halloj!*

— Raaber han: *Halloj!*

— Ja han gør, saa det runger i hele Huset. Og da jeg saa bød ham ind paa Fødselsdags Chokolade saa sagde han: Naa, nu skal jeg nok *skaffe*. Men han skal slet ikke skaffe noget her. Franciska Petrine Bunkemose har al Tid sat en Ære i, at Alting er i Orden. Der skal slet ikke skaffes her, jeg har baade Kringle og Flødeskum. Og saa siger han: Sikke *Grejer* Du har Tante; hvad tror De *Grejer* er?

— Det er vist noget uartig.

— Ja det tror jeg ogsaa, og derfor turde jeg slet ikke spørge om det, for han er bleven saa forsoren, siden han er bleven Sømand. Da han saa fik Chokoladen, saa sagde han: Det er rigtignok noget andet end *Batteriforskrækkelse*, hvad mon det kan være?

— Tror De ikke, at det er saadan en Slags Kanonfeber?

— Nej, det kan det ikke være, for han sagde, at det var noget med Svedsker i.

— Med Svedsker i, nej det forstaar jeg ikke.

— Nej ikke sandt, det er ganske sindssvagt. Og saa spurgte han mig om jeg ikke brugte *Tvist* naar jeg havde *Bakstørn*, syntes jeg han kaldte det, for det stjal han hver Dag nede i Maskinen.

— Stjal! siger De?!

— Ja tænk Dem, Frøken Lykkeballe, det pæne unge Menneske stjæler hver Dag. Saa dybt er han altsaa sunken. Men legemligt fejler han ikke noget. Han drak tre store Kopper Chokolade, og saa sagde han: at han kom nok til at sidde paa *Gallionen* Resten af Dagen.

— Paa *Gallionen*? Er det et Slags Fængsel?

— Det ved jeg s'mænd ikke, men jeg har nok hørt noget om, at der foran i alle Skibe er en *Gallionsfigur*, tror De ikke, at han i Vildelse gaar ud og sætter sig paa *Gallionsfiguren*?

— Jo, det er nok muligt. Det maa se nervepirrende ud.

— Men det allerværste er dog, at da han havde spist og drukket, saa tørrede han Munden, og saa sagde han, at nu vilde han *skeje ud!*

— Vilde han *skeje ud?*

— Ja, tænk Dem, Frøken Lykkeballe, uden at Skamrødmens Blusel bedækker hans Ansigts Aasyn, tilstaar han ganske frækt, at nu vil han *skeje ud!*

— Ork, Jøsses dog! Det stakkels unge Menneske!

AXEL THIESS.

